

In dit nummer:

Van het bestuur

Huwelijksbootje

Van de feestcommissie

Welkom

Het archief van

*Redactie bereikbaar via
info@wsvdewaterlelie.nl*

Wegens vakantie....

Even, heel even heb ik gedacht dat het plaatje hier-naast de hele nieuwsbrief zou worden deze maand.

31 Augustus kwamen we terug in het Lorregat van een overheerlijke, lekker lange vakantie en dan heb je niet 1,2,3 een nieuwsbrief in elkaar. Maar tijdens onze vakantie hadden we een bijzondere ontmoeting met een havenmeester. Zijn verhaal had ik dus al en ja dan volgt de rest vanzelf, genoeg voor een paar bladzijden leesvoer. Beetje vertraging maar ach moet kunnen in vakantietijd toch?

Van het bestuur

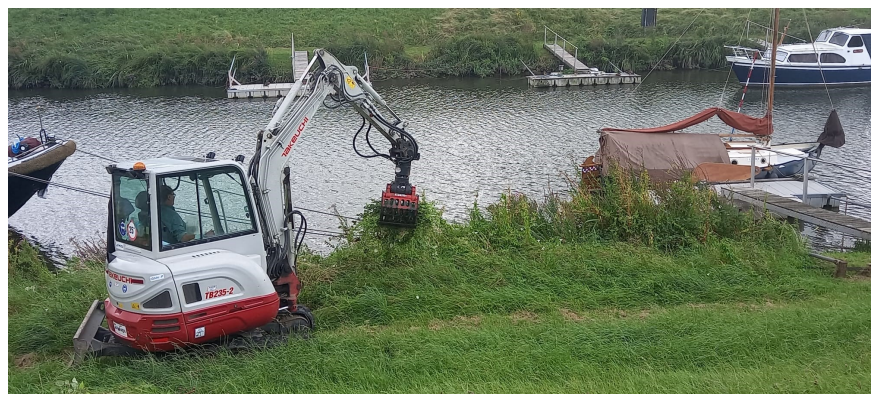

Het mocht dan wel vakantie zijn maar penningmeester René Janmaat is toch lekker bezig geweest voor de vereniging. Zo moesten er een paar rekeningen overgemaakt worden. Niet dat het nou zoveel werk was maar als je dan aan wal ligt met stroom kan de laptop aan. De klepelmaaier was stuk en de tuinmannen van de jachthaven, hebben een nieuwe maaima- chien op het oog. In de volgende nieuwsbrief komt er waarschijnlijk een foto van tuin- man(nen) met maaier maar daar was enig app-verkeer over. Ook over de aanschaf van nieuw steigermateriaal, want dat moet liefst voor de werkbeurten binnen zijn. Verder was het hoog- seizoen dus passanten die een mooi plaatsje hadden gekregen van de havenmeester. Het daarvoor geïnde geld moet natuurlijk wel op de rekening van de vereniging komen. Al met al was het maar goed dat we diverse havens aandeden.

Op 25 augustus kregen we onderstaande foto toegestuurd, nee het is niet de nieuwe maaier maar het Waterschap was bezig met het schoonmaken van de waterkanten. Het werd netjes maar Martin hield zijn hart vast dat er geen steigerkettingen of landvasten werden meege- trokken. Gelukkig zit zijn hart nog op de juiste plaats en ging alles goed er werden vooral braamstruiken en houtachtige gewassen opgeruimd. Tevens de nodige ongebruikte touwen en kabels die tussen het groen gevonden werden. Lekker hoor weer schone waterkant en nu het

dan schoon is kunnen we het misschien ook zo houden.

Nog een nieuwtje dat zijdelings te maken heeft met het Lorregat; Martin Lagendijk en Teun van der Bijl waren uitgenodigd door de gemeente in verband met de reno- vatie van de Veerhaven en daarmee de huisvesting van de pont. De Putter ligt, buiten de werkuren, aan de Oosthavenzijde en heeft tijdens de renovatie ander onder- dak nodig. Martin was door de gemeente benaderd of De Putter niet bij ons in de haven kon maar helaas. Geen ruimte. Teun dacht er het zijne van en wilde wel een ge- sprek aanknopen want je weet nooit wat eruit voort kan vloeien en connecties met de gemeente zijn altijd welkom. 2 September werd er afgesproken met een afgevaardigde van de gemeente Hoeksche Waard, één van de schippers van Blue Amigo, onze voorzitter en de havenmeester. De Putter kan inderdaad niet in het Lorregat maar het heeft de voorkeur om een ponton met palen vast te leggen waaraan de pont kan afmeren. Dat ponton komt dan net buiten ons gebied, ter hoogte van de containers. Wij hebben er dan geen bemoeienis mee behalve voor de stroomvoorzie- ning. Dit plan wordt nog verder besproken met het Waterschap en mocht dat problemen opleveren dan zijn wij weer aan zet.

Wordt vervolgd!

Huwelijksbootje

Ik hoorde via via dat er weer een huwelijksbootje in de haven te vinden is. Altijd mooi nieuws! Natuurlijk heb ik contact gezocht met de gelukkige eigenaar van het bootje en gevraagd of ik een foto van het kaartje mocht plaatsen en gelukkig, ik mag het aan de vereniging kenbaar maken: Gerard de Wit en zijn en Lida geven elkaar het jawoord. De kinderen Inge, Koen en Lenn delen mee in de feestvreugde.

We wensen hen een hele mooie dag en heel veel geluk, gezondheid en liefde toe in de toekomst.

Van de feestcommissie

Een heel ander feestje maar niet minder leuk is ons jubileumfeest. Aangezien de feestcommissie het groots wil aanpakken is er iets meer nodig dan een locatie en wat drank. Er moet mogelijk vergunning aangevraagd worden en er moet een begroting worden gemaakt. In de vorige nieuwsbrief hebben we gevraagd of jullie je willen aanmelden via: wsvdewaterlelie.nl/rvsp dan kom je direct op het aanmeldformulier. Kwestie van invullen en op verzend klikken. Klaar. Het kan ook via ons welbekende mailadres: info@wsvdewaterlelie.nl dan sturen wij het door naar de feestcommissie. Vermeld of je wel of niet komt, met hoeveel personen je wilt komen, of er dieetwensen zijn en of je op het gebied van muziek verzoeknummers hebt. Ik heb het vermoeden dat het om de jaren 70 gaat. Persoonlijk heb ik al een lijstje doorgegeven. Wat dacht je van Rod Stewart met Sailing, of Sister Sledge: we are family! The Beach Boys met Surfing of Good vibrations. Ach te veel om op te noemen. Ik verwacht dan ook enthousiaste reacties, want heus het lijkt nog ver weg maar de tijd gaat zó snel, laat het enthousiasme van de feestcommissie niet doven en reageer!

Welkom

Ook al heb je nog geen boot, inschrijven voor een plekje kan altijd. Zodoende mogen we weer een nieuw lid verwelkomen: Rens Pegels. Door onze vakantie heb ik nog geen tijd gevonden om hem te benaderen voor een interview, komt nog. Voor nu alvast een hartelijk welkom. Even ter verduidelijking; een interview is niet verplicht maar wel leuk om jezelf voor te stellen binnen een kleine maar gezellige vereniging. Een voorbeeld is te vinden op onze website in de vorige nieuwsbrieven. Niet elke maand een nieuw lid maar wel in juli en augustus en volgende maand hoop ik weer!

Het archief van Adrie Schouten

Ik hoor jullie al denken, Adrie Schouten wie is dat, is niet bekend in de haven, een oud lid misschien??

Nee het gaat verder terug in de tijd. Vandaar dat ik het toch maar in de afdeling archief stop. Ik had het ook in het "interview met" kunnen doen of "vakantie verhalen van" maar het gaat zo ver terug dat dit mij wel geschikt leek. Wat is er gebeurd..

René en ik hadden dus vakantie, we waren eerst een week met de kinderen naar Frankrijk geweest, waar overigens ook een mooi verhaal over te vertellen valt, en daarna 3 weken lang de Noord-Hollandse wateren over. Een hele mooie route waar ik verder over kan schrijven als ik voor de maand oktober geen vakantie verhalen van jullie krijg maar dit terzijde. Na het Braassemmeer kronkelden we de Kromme Mijdrecht door en kwamen via De Grecht uit bij Woerden. Daar was een mooie jachthaven waar we aan de langsteiger mochten overnachten, WSV De Greft is sowieso geschikt voor mensen die wat minder valide zijn. Een kajuit van een binnenvaartschip doet dienst als havenkantoor. We kwamen pas om 18.00 u de haven binnen maar havenmeester Adrie Schouten was nog aanwezig. Een man met humor, toen hij hoorde dat we uit Puttershoek kwamen vroeg hij meteen of we Jan Jansen kenden... wel een familie Jansen maar Jan? Enfin boot netjes aangemeerd, stroom in de stekker en hond uitgelaten. We waren gesetteld voor de nacht. We hadden onderweg contact gehad met vrienden die in de buurt wonen en zij kwamen met de fiets langs, even een bakkie doen. Het was gezellig en goed donker eer ze vertrokken. We liepen mee langs het verenigingsgebouw met een groot schaduwdoek waaronder een lange tafel waar enkele mensen met elkaar aan de klets waren. Invalidedouche en toilet binnen aanwezig, ouderwets gezellige kantine en alles kraakhelder en dan raak je aan de praat. Mooie haven hebben jullie! Nou dat was niet tegen dovemansoren trots als ze zijn op hun haven, bestuurd door gedreven vrijwilligers, niet heel groot maar super gezellig. Had ik al gezegd dat ze bij de top 10 van de jachthavens zitten en graag naar nr. 3 gaan? Bij deze. Even later schoof ook Adrie aan en vertelde over hoe hij als 11 jarig jochie met zijn vader meevoer op een binnenvaartschip. Een Hagenaar met de naam De Rival. Ze vervoerden tarwe en suikerbieten, de naam van de haven van Puttershoek wist hij zo gauw niet meer maar hij veerde op bij de naam Lorregat. Ja dat was het! Eigenlijk moet het haast verderop zijn bij de fabriek maar hij bleef erbij, het was echt het Lorregat. Kees Verkerk heeft hij ook nog gekend. Deze kwam met proviand de schepen bevoorraden. In sinterklaastijd trakteerde hij verkleed als de goedheiligman snoepgoed dat was mooi. Ja mooie jaren maar ook hard werken hoor, de vrachtwagen loste de bieten in het ruim, dat ging door tot het schip schuin lag, dan moest het schip gedraaid worden en werd de andere kant gevuld tot er een mooie bult op lag. Je moest met blote handen meehelpen om het goed voor elkaar te krijgen en dat leverde nogal eens kloven op. Er was geen steriele lijm maar met oorsmeer over de kloven wrijven hielp ook en anders over de handen piesen. Geen idee of dat nou zo goed geholpen heeft maar Adrie leeft nog, met beide kolenschoppen van handen en alle 10 de vingers nog aanwezig. Met een bulderende lach vertelt hij verder over de schipper van de Boogaard, een zeeuw met een houten been van boven tot onder. Onderaan was een rubber dop bevestigd maar je hoorde 'm wel. Aan het eind van de bietencampagne mochten ze op het kantoor een borreltje komen drinken waardoor de man een beetje aangeschoten raakte. Ze moesten een ijzeren trap naar beneden om weer aan boord te komen en dat ging niet goed. De beste man viel in het ijskoude water, hij kon gelukkig wel zwemmen maar wat Adrie altijd bij zou blijven is dat dat houten been bleef drijven en de rest van het lijf moest zwemmen. Dat heeft veel indruk gemaakt. Ach die schippers onder elkaar dat was een grote kliek, natuurlijk werd hij geholpen en aan boord gehesen. Adrie zit boordevol verhalen maar de dienstdoende barmevrouw die op een doordeweekse dag eigenlijk al lang geen dienst meer had zette er een punt achter. 00.00 uur het was welletjes. Ik mag nog wel een foto maken, buiten is het geen goed licht maar binnen wel, bovendien een mooie achtergrond, een afbeelding van de museumhaven van Gouda.

Dank aan Adrie Schouten, een mooi mens, havenmeester van een mooie jachthaven!

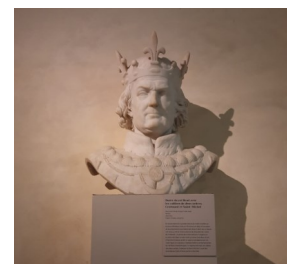
Van een prins die koning werd

Lang, lang geleden toen de penningmeester nog sommetjes maakte op de lagere school mocht hij zijn verjaardagsfeestje vieren met als afsluiting een feestmaal; kip, patat, appelmoes en pudding na. Hartstikke leuk maar René lust geen pudding. Dit werd heel vreemd gevonden door zijn vriendjes en sindsdien weet half Waddinxveen wie er bedoeld wordt met de bijnaam Pudding. Jaren later ontmoette ik René en vertelde hij het verhaal aan de kinderen, dochterlief in de leeftijd van puber besloot het verhaal met "leuk hoor, denk je het prins op het witte paard te vinden en dan krijg je een pudding". Enkele jaren later kochten we een sloepje waarvoor we een mooie naam moesten bedenken. Er passeerden heel wat de revue maar het bleef steken bij Pudding. Nu vond ik alleen Pudding niet geschikt voor zo'n mooie sloep en bedacht er wat extra sjeu aan te geven. Het werd Prins Puddington de eerste. Een niet alledaagse naam die veel hilariteit gaf toen we per sloep Nederland doorkruisten. Ook wel terecht eigenlijk. Goed om kort te gaan Prins Puddington werd al gauw ingekort tot De Prins. En René? Ach ja die was altijd al mijn prins.

De eerste week van onze vakantie dit jaar vroegen de kinders of we niet een weekje bij hun op de camping wilden komen, het huisje was ruim genoeg en het was er zo mooi. We gingen en ze hadden gelijk, het was er prachtig. Heel veel kastelen in de omgeving we hebben er wel 3 bezocht. Kasteel Saumur waar we over een bijzonder mooie tegelvloer liepen en de slaapkamer van koning René bezochten. Op zijn torentje schitterde de waterlelie je

tegemoot. De kleuren van het vaantje zijn wat moeilijk te onderscheiden op de foto maar de gouden waterlelies zijn omgeven door donkerblauw en heeft een rode bies. Deze informatie is voor degenen die nieuwe vlaggetjes voor de vereniging gaat bestellen (grapje natuurlijk). Het tweede kasteel was een half uurtje rijden van de camping, ook heel mooi maar geen koning René en ook geen waterlelies dus die slaan we over. Het laatste kasteel was Chateau d'Angers een ware vesting waar mijn prins zijn troon bestee. "Le bon roi" is te lezen op het bordje boven hem. Ben ik het wel mee eens. De jaartallen heb ik maar even weggepoetst daar was ik minder over te spreken. Voor de rest zijn er geen onwaarheden in dit verhaal en mogen jullie zelf je conclusie trekken.

Oké je hebt wat fantasie nodig, of een stevige borrel, maar dan lijkt hij toch aardig?